

1859

Les Bombes magiques

En un acte y en vers
original de

Jaume Piquet

1877

1898

W. H. W. & Co.

1898

Personas

Tranquil	Molgora
D. Pep	Pedrola
Patanda	Leandro
Trompis	Petit
Curenya	Conchita
Joan	Jaume
Un drapaire	Comas
Un alcalde	Llorens
Dos civils	N. N.

The first part of the book is devoted to a general history of the world, from the beginning of time to the present day. The author discusses the various civilizations that have flourished on the earth, and the progress of human knowledge and industry. He also touches upon the political and social changes that have shaped the modern world.

The second part of the book is a detailed account of the history of the United States, from its early settlement to the present. The author describes the struggles of the colonists for independence, the growth of the young nation, and the various conflicts that have marked its history. He also discusses the political and social developments that have shaped the United States into the great power it is today.

The third part of the book is a history of the world from the beginning of time to the present. The author discusses the various civilizations that have flourished on the earth, and the progress of human knowledge and industry. He also touches upon the political and social changes that have shaped the modern world.

The fourth part of the book is a history of the world from the beginning of time to the present. The author discusses the various civilizations that have flourished on the earth, and the progress of human knowledge and industry. He also touches upon the political and social changes that have shaped the modern world.

Acte unic

Una sala de aparència
magra. Porta al fondo y
laterals.

Escena 1^a

D. Pep - Joan - luego Tranquil.
Joan porta un bombo penjat al coll.

Joan = Ave Maria Purissima?

Ningu respon. Lou hi ha dalt?

Pep = Deu ser fora.

Joan = Donchs entrem

y esperemlo aqui assentats

Pep = y deixan la porta oberta!

Joan = Prova clara y terminant

que no ténen por de lladres

y que ls diners passen alts

Pep = y tu creus qu' ell es tan pobre?

Joan = Molt mes del que hi ponderat,

si ni pot sortir de casa

no mes que pel carnaval,

Pep = No t'entench.

Joan = Vuy di ab careta;

com no l'coneixen!

Pep = Ah! ja!

Joan = Y bé que faig d'aquet bombo!

Pep = Déxal alla arreconat,

Joan = Péssa molt. (Ho fa.)

Pep = És estranger

Joan = Ala ordan mi capitán! (cuadrante devant,
Si es estranger saludemlo ^{(del bombo y saludemlo ab unofa,}

ab continent militar

Mentres hi haig tanta llona

aro a Espanya passará;

es estranger ab miremo

qu'es un sabi consumat,

es del país, es un burro:

donchs a la sinia a rodar,

y no obstant, si s'comparaba

lo talent que a Espanya hi ha

ab el de molts altres pobles

que s'creuen civilisats,
veuriam que no ns arriben
a la sola del calsat,
Lo que falta es proteccio'.....
I menos càlculs; veuràs,
aquí hem vingut per fer broma
i no per filosofar.

Has avisat, com t'he dit,
a tots los que mon germà
té comptes pendants y trampas?

Joan = Tots que dan ben avisats!

Pep = Vaig a tindre un gran dia
ell té un genit molt estrany,
pus desde noy, t' dich qu'era
estrambotich a cual mas.

No obstant, l'estimaba el pare molt mes que a mi... Que hi farás!
 Pexent que a mi m'aburrian
 y sols ell era el mimat,
 me'n vaig a anar cap a América
 cuant sols tenia vint anys,
 y una regular fortuna
 ab deu de serhi he lograt.

Joan = Donchs son germa vice-vera,
 farà cosa de cuatr anys
 que va morir lo seu pare.....

Pep = Que Deu l'hagi perdonat....

Joan = Y l'vá fer a n'ell hereu.....

Pep = Aixó ja ho se, anem al gra.

Joan = Oh! es que hi ha d'haberhi gra y palla.

Pep = La palla es pels animals.....

Joan: Gràcies per la comparansa
Donchs com anaba contant
agafa son germa'ls quartos,
vingan orgias, companyans,
orescas y altres cosas... foscas
que no s' poden explicar,
y ab cuatr' anys, y potse' ab menos
Tot sen ha anat a rodar.

Pep: Y ara doncas de que viu?

Joan: Home! - de beure y menjar

Pep: Y sense quartos, com menja?

Joan: Y axó troba vosté estrany

Ara si que m'ha fet oracia!

Es a Espanya aqui (natural Pausa)

Pep: La jòe. (despres de mirarse fit a fit)

Joan: Y sabent que aqui es a Espanya

hi troba dificultat

que hi ha certes persones
que viuen bé sense galls?

Diu que hi ha disset milions
d'espinyols.....

Pep =

No ls hi contat

Joan =

Jo menos, home, axo i diu.

Donchs d'aquets, pel cap mes alt
ni ha la mitat que treballan

Pep =

I doncas l'altre mitat?

Joan =

D. Pepe, tiremhi un vel (despres de fer
gestos com pera
indicar que rob-
an y veient que
l'altre no l'entent.)
que us anem embolicant,
y'l qu'es jo, no tinch cap ganas
per ara de passa'l mar.

Peu, son germa no treballa;
viu... com li dire' de frau,

de... estranquis; de... de matuta,
Mes clá, vamos, estafant,
Fa fe un vestit y no l paga
y cuant ve' l sastre á cobrar
que s' pensa que s'intimida?
al contrari, natural;
cualsevol s' pensaria
que el sastre ha ell ha enganyat
L'insultan, s' clava á riure;
y l veura tan guapo y gras!
Lo que té un genit com ell
es rich sense serho.

Pep =

Viam

si m coneixerá.

Joan =

No ho crequi;

com que vosté ha cambiat tant!

Os mes moreno, du barba,
 es un pam y mitj mes alt.
 Jo l'he conegut a America
 ahont sols he estat mitj any;
 com que l'clima no m'provava
 y alló esta tan esplotat,
 diu vosté, tornem a casa,
 jo t'pago l'viatge; andavant;
 y ns trobem ja a Barcelona
 vosté rich y jo pelat.
 Ab ls cuarteros que li sobran
 segons veig, ha projectat,
 pagá ab bon zel, tots los comptes
 que te pendents son germá.
 Com vosté es tant de la broma
 ab un modo original

s'ha unit ab'ls acreedors;
com aquets volen cobrar,
habent vist diner segur,
acceptan' l'medi y..... per lla'
veig que son serma' s'acosta.....

Pep = Ell es! si qu'es gros! Caram!
Sembla una bota vestida!
Posems un poch separats. (Ho fan.)

Fran = Com ja tinch la feyna llesta,
posem nos á cabilar
quin pobret ha de pagar
aquet sant dia la festa.

Pep = Senyor, als peus de vostre.

Fran = No s' presenta poch homil

Pep = No es vostre Pere tranquil

Fran = Per servirlo.

Pep = Osta' molt be'
Arribo a' la nacio' Iberica
ara mater.....

Fran = Al gra', al gra'.....

Pep = Vaig trobar-me ab son germá
fara uns nou mesos a America,
y com que desgraciat só,
volent ell a' mi auxiliarme,
esta carta va donarme
de recomendacio'

Si vol fé' l' favor llegeixi.

Fran = Bueno, y mon germá que vol?

Pep = Com que voste es rich y sol
vol que voste m' protegeixi.

Fran = Ha ja ja! Ara m' ha fet riurer!
Si jo l' tinch de protegir

si que amido, ja pot dir
que se li ha acabat l'viurer
Soch mes pobre que las ratas!

Pep = So era molt rich!

Tran = So també.

mes ara, com veu voste
apenas puch dur sabatas
He passot una setmana
sense beurer ni menjar!

Pep = Bé, si no us partim el pa
podrem partirnos la gana

Tran = Si us en aconsolen vos
sera inutil mes rogarvos...
pro vindran a molestarvos
los malehits acreedors

Pep = O' axo no n tingueu cap por

perque porto cert remey
que per fer a tots la lley
anirà d'allo millor

L'veyeu? (agafa l'bombo y'l presenta á Tranquil.)

Tran = Un bombo!

Pep = Y tal,

Tran = Un bombo! Ba, no pot ser!

Pep = Aquet bombo té un poder
mes que sobrenatural
La pell es de un idiota
que reinaba entre uns salvatjes
que jo, en un dels meus viatjes
vaiig recullir. Veu? no nota
voste, com nota tot hom,
una cosa extraordinaria
que remou la maquinaria

del cos al sentir un pom (cop de maneta al)
Ja siga elevat ja en terra (bombo y moviment
sentir, pom! no l'fa commover (ridicule de tranquil
(y de Joan.)

Tran = Si.... sembla que m'fa remouurer
l' dit rich del peu esquerra

Pep = Donchs a copita de t'ocal,
l' primer que vinga aqui
cop al bombo, y queda aixi
com fet artificial! (Torna a donar cops

Un cop de bombo l'atura (y ls altres quedant en
(actitut ridicula.)

y a mida que s'va tocant,
fent gestos forts va canviant
l'encantat de la positura.

Que pensa?

Tran =

En un quebranto
que vindrà y que jo lamento,

y es, que si jo l' bombo sento
com ells també m'encanto?

Pep = Aixó també està estudiat;
si vol salvarse, vosté,
hi ha un secret y es que ha de fé'
al revés de l'encantat,

Fran = Vamós, ja ho vaig comprenent;
vosté l' bombo va tocant.....
l'encantat... cau a llevant
Jo.. tinch de caure..... a ponent.
Mes ja que m' voleu complaureu
expliqueume bé, si us plau.....
si ell queda tieso y no cau
llavors jo, com tinch de caure?

Pep = Tieso també.

Fran = Disbarats

aixis may no us avindriam!

No ho he dit jo que seriam
aqui dos ls encantats?

No m'hi convinch, quina guerra
fora massa molestarnos.

Digui... y per desencantarnos?

Pep: Toca l'bombo ab l'esquerra

Fran: Si qu'es facil! A delant
avuy dia! que traviesos!

Ab la dreta s'quedan tiessos
y ab l'esquerra s'desencantan,
Fio ab voste.

Pep: Pot fiar.

Fran: Per Deu no'm deiri encantat.

Pep: Home, quedi descansat.

Fran: Trucan.

Ja poden passar
 qu'ara d'esquena m'hi tombo
 y estich tranquil per demés.....
 Si algú demana d'ines
 sin remission, cap al bombo;
 així anantlos apurant
 la trampa no comprenent,
 si ells cauhen cap a ponent
 nosaltres cap a llevant.

Q
 Oscena 2^a
Dits - Patanda

Pata = (Ab devantal de sabatí morrió de
 veterano y sabre penjat al coll. ollerias
 berdas y sota barba gris. Entra molt cremat
 Soch jo, cara sin varguenda;

D. Pau Maria Patanda,
que irat y fora de si
vinch per ultima vegada
a reclamarli aquell compte
que m deu fa trenta setmanas,
de babutras, botas finas,
botinas y botas altas.
Ara vinch mitj d' uniforme,
ab el morrió que portaba
cuant servia ab molt honor
a la companyia cuarta
del cos herol, que ha sigut
la admiració de Espanya,
Mes si de mi no fa cas,
si any com altres vegadas
fent gestos, s' posa a riure

ab cinisme, in trech el sabre
y l bado ... com un melo'
dels que venen a la plassa.

Tran = Ha acabat ab el morrion?
Esta llest, senyor ... Patanda?
Ha acabat de di l furriel
de la companyia cuarta?

Pata = Si senyo, y viu que in contesti
tot sequit, o trech el sabre,
y a pesar de tots los sants
aqui hi haura una desgracia.

Tran = Donchs jo, per tota resposta
li dich, qui no te no paga,
y ab el morrion y ab ~~la~~ sense
y ab sabre y ab sense l sabre,
no in fa por, porque tot hom

ja sab qui es en Patanda.

Pa = Finch valor y honor de sobra

Fran = Y ab tot anyo cus sabatas....

Pa = Ab molta honra; que he sigut
individu de la cuarta.....

Y puch lluhir l'uniforme
que veste no gran canalla.

Fran = Y ab tanta honra y uniforme
no te pag y s mor de gana

Pa = Perque com veste hi ha tunos

que m deuen molt y no m pagan

Y en fin, acabem d'un cop
que pel nas la mosca m balla,

y estich que ja no puch més.

Y no se quin sant m'aguanta
de no fer un punt dels meus.

de donarli un cop de sabre.
Los cuartos

Fran

No'n tinch

Pa =

A la una,

miri que el sastre s'prepara!

Fran =

Noy, prepara la maneta.....

Pa =

Miri que ja surt; que s'alza....

A las duas..... a las.....

Fran =

Bombo.

(Patanda arrega el sabre per ferir a
Franquil; al dir aquest la paraula
Bombo, Joan ab la maneta dona un
cop terrible y queda Patanda ab el
sabre alt y ab actitud ridicula cayent
cap a la dreta del actor. Franquil
cau cap a la esquerra alsant l'bras;

(tot segons indica'l dialech.)

Fran: Ia ja ja ja! Luina fatra
ell cau cap allà a' la dreta,
donchs jo a' l'esquerra hoig decaure

Pat: Mare meua que patero!
Gireume que m'cau'l sabre.....
vuy mourem..... no puch-gireume

Fran: Cop al bombo y cambihi, anda
(Joan dona un altre cop fort al
bombo y Patanda muda de posicio
com tots los que aniran venint. Es
necessari fer un estudi especial de
totas las posicions a fi de no ser mo-
notona)

Que cambihi de un altre cop.
Altre, pom! altre vegada

Pat = 'Mo moro! desencanteume....

Tran = Si demanas més la paga,
fins el dia del judici
estaràs ab la cama alta

Pat = Ja estem en paus, perdoneume

Tran = En paus, eh? santa paraula!
Cop al bombo ab la ma esquerra.

(Joan toca l'bombo ab la ma
esquerra y Patanda y Tranquil
quedan en son estat natural.)

Pat = Ay! gracias.

Tran = Ja ho veu que passa.
Si torna a demana'l compte,
l'encanto per sempre

Pat = Gracias.

(Aixó no pot queda' així.....)

Me'n vaig a buscar l'arcaldé

Oscena 3^a

Tranquil - Pep - Joan - luego

Trompis (sagrístia.) ab solpapasé, piqueta
d'aygua y una campana.

Tran = Hosanna, senyor, hosanna
ho dupto y ho estich veient!
L que té aci un instrument
fa l que li dona la gana!
M'haben lliurat de uns obstacles
que un fi poden tenir tràgich,
So't saludo, bombo màgich
pus obras tan grans miracles
Pep = Duptareu de lo que us deya?

49

Fran: Lou' es duptar? Ça no senyo.
Pobre Patanda! oh, y jo
sequint lo a n'ell casi queya, (trucan.)
- Moro en camponya tenim...

Lou' passi... Un altre encantat;
poch m'importa, estich salvat;
avant... viam si n'eixim

Fran: Soch jo.

(Sortint furios y ensope-
gant ab una cadira)

Fran: La bestia.

Fran:

Fran:

Ay
No t'rompis

La crisma badant, badoch.

Fran: No m'insulti, perque soch
en Pere Pau Pipi y Trompis,

é irritat com ara estich
contra de voste, truhant
ó in paga l' compte al instant
ó tindrá més d'un fatich,
perque com jo in comunico
ab sants de suposició,
ab la venia del rectó
ó paga ó l' escomunico.
Lui estafabit sacristorum
van dir san Pere y San Pau
del cel no tindrá la clau,
condemnatur, condemnorum
si piula ab un cop l' esguerro
de solpassé... pit! xiton.....
Ahont s'ha vist, l' gran bribon
no voler pagar l' enterro

50

del seu pare! Hi ha qui's loquia
de un disgust, compren un hom.
si vol, estafi a tot hom

pero pagui a la parroquia.
Quit parroquiam esta fatur,
item mas, salarium mei,

non valetur l'agnus Dei
pus murietur reventatur

Que segons la ley d'imprenta
d'en Robledo, vol di axo,
que l' que no paga l' recto,
repatatum! se rebenta.

Vingan cuartos; no predico
jo mes de franch, gran pabana,
o l' axorda, en la campana
y ab axo l' escomunico.

Fran: Has dit ja prou latinorum!

From: Si senyor, ja ni he explicat

Fran: Així haquessis acabat
per in secula seculorum

Fran: Insults! s'han vist cors mes ruins.
poch me fa, venjansa m' resta
Toco la campana aquesta,
vénen aquí tots los vehins,
y aquestas olis malehits
de la pica vaig llensant
al caure a terra vindran
dos cents mil mals esperits
y obrant fort, com jo ho espero
prime l' martiritraran
y després l' entregaran
al senyor Pere B. otero

Cuartos

Fran =

May

Fron =

Donchs campanada

y rupem el solpassé
y al aire tot

Fran =

Noy, també

tingas la maneta alsada

y el bombo a punt

Fron =

Cuartos

Fran =

No.....

Fron =

Campanada... axó es de ferro

y ara aqui ab un cop l'esguerro
si no m'paga

Fran =

Bombo

Fron =

Oh!

(Lo joch.)

Qu'es aixó! Santa Claretta
socorreume... Aixó m' aterra...

Ay! que caich cap a l'esquerra

Fran = Si? jo caich cap a la dreta.

Fran = Deu meu! M' sento remoure
l'cos... No m' pabita l'cor...

Ay! gireume per favor.

Fran = Cop al bombo! feunos mouer
(Cops cambian de posició.)

Estás bé així?

Fran = Estich pitjó,
m' vuy tombar, y res, no m' tombo.

Fran = Aixó ray: noy cop al bombo,
que cambihi de posició

(id.)

Fran = Que hi tinch d'estar molt així

Ay! Desencanteume prompte

Fran = Mentres demanis l' compte
no t mouras may mes d'aquí.

Fran = Prou, ja t deixo perdonat!

Fran = Noy, l'esquerra.

(Lo joch.)

Fran = Gracia a Deu!

Fran = Ana, mitis.

Fran = Sa m veureu,
me n vaig per la autoritat.

l

Escena 4^a

Franquil - Pep - Joan - luego
Cureña vestit de torero ab duas ban-
derillas.

Franc = N' he vistas de cosas mágicas.
n' he vistas de cosas grans,
mes tant grans com aquet bombo
may n' habia vista cap.

Pagor deutes sense cuartos!
es grandios, piramidal!
- Trucan! Bah! s'han donat cita
y avuy vindran tots plegats.
Adios cuerpo bueno.

Buena = Yo soy gran turante,
yo, que al dirigirme
ahora a la plaza
adonde me esperan
mi hermano y mi maja,
he venido a verle
a P. gran canalla

y serio decirle
lo que ya empalaga
que me de los cuartos
lo mejor la plata
que ha un año me debe,
redios! y no paga.
Yo no soy un niño,
esta V. compadre?
Conmigo no juega
ningun badulaque,
porque el que lo intente
yo le rompo el alma,
mas valor que el rayo
que las nubes rasga
Yo soy Juan Curreña
de Peñacerrada,

muy hombre! muy hombre!
Está P. compadre
el dinero al punto
o sin mas tardanza,
como a los novillos
que lidio en la plaza
le cuelgo al cogote
estas arrecaídas.

Penga ese dinero.

tran = escucha, fanfarría,
que tienes la lengua
tres palmos de ~~lengua~~ larga,
y no eres hombre,
sino un gran cobarde
como te lo gritan
a coro en la plaza,

Y estillas te tiran
 botellas, patatas
 rabos, zanahorias

Y corchos y basta

pues la letanía
 sería muy larga,
 con las banderillas
 piensas - espantarme?

pues yo me las como
 fritas y con salsa,

y a ti no te temo

¿Ostia V. compadre?

bur = Me insultas. bandido?

Verás con quien tratas

A la una a la

Tran =

L bombo.

(Toca'l bombo Joan y queda bureña
ab actitut de clavá las banderillas
y ab la cama dreita alsada. Tranquil
al revés com sempre.)

Bur = ¿Que es esto? ¿Caramba!

No puedo moverme!

Fran = ¡Ja ja! Un altre fatxa!

¡No fem poca broma
ab las camas altas!

Bur = Quisiera moverme.....
no puedo.....

Fran = Donchs balla,

Bur = Jesús cuanto sufro!

La pierna me falta.

Fran = ¡Si ñs falta aquesta
com l'altre es al aire,

caurem tots a terra 55

Noy, cambio de camas.

(Lo joch.)

Bur = Esto es insufrible

Fran = Si ls cuartos demanas,
d'aquesta manera
t'hi quedas.

Bur = ————— Pues vaya

Per dono la deuda

Fran = Apa donchs, en donsa;
cop ab la ma esquerra,
(Lo joch.)

y ara surt de casa
sino cop al bombo
y t'quedas al aire.

Bur = Si? Me voy en busca

del señor Alcalde.

Escena 5^a

Franquill - Pepe - Joan - luego
Laco' ah sach de drapaire al coll, balansa
a la ma', tarots, etc.

Fran = Lo veig y ho dupto senyores
no pot ser axo que he vist
Digam no sembla mentida
tant poder dintre d'aqui
Ay! si el ministre d'hisenda
possehia un bombo aixins,
cuant anaban a cobrar
las sangoneras a mils
que xuclan la sanch y 'ls ossos

de nostre poble infelis
 allavoras, cop al bombo
 quedaban diventits.

Kaci = (Dins.)

Lui té draps y ferro vell.

Fran = Moro en campanya tenim

L que crida, es un drapaire
 que viu sobre l septim pis,

y per una friolera
 que li dech, sempre entra a dins
 de casa.....

Pep = Donchs cop al bombo

Fran = No s'escapa; oh! ara tinch
 lo manech de la paella

Kaci: Deu los ouert y bon profit
 Ja he vingut cont vint vegadas;

que in de fer, senyor tranquil?
la seva tranquil·litat
no m' tranquil·lisa a' ne mi,
y si ab tranquil·litat tanta
tranquil·lisa a' ne ls vehins
y dant los rahons tranquils
quedan contents y tranquils,
ly viuen tranquil·lament
tranquil·lisantse en sequit,
com jo de tranquil·litat
no n menjo sols un bossi
y ab tota pla que hi ha al mon
no puch fer l'olla bullir
vinch per veurer si arreglem
lo compte, sino ensequit
lo cito a cal mateix jutje

de pau, que som molt amichs
per que l' conde mni a presiri
per la vida, i sent? Ja he dit.

Tran =

Escolti, senyor drapaire
que drapots va recollint
que l'ensan altres drapaires
per que no poden servir
ni sols per draps de famer,
y ab drapets que porta aqui
ha fet una draperia
de drapots en aquest pis,
dich mal, en tota la escala
y cuant puja algun amich
ab los drapets ensopega,
y si cau topa en sequit
a sobre un munt de drapots

preguntant fora de si
si es la escala dels drapaires
per que may tants draps ha vist
en totas las escaletas

que hi ha drapaires a mils,
si s'creu que parlant del jutje
que sent jutje y son amichs
ja deu se un jutje drapaire
com vostre vell y estantis,

pues com he dit, si acas creu
ferme ab axo po a ne mi,
s'equivoca Pacu Mandria

y l' desprecio, sent? Ja he dit
s'ha vist may tranquilitat
com la seva Pep Tranquil?

tran = s'ha vist drapaire mes ranci

que l' drapaire que està aquí?

Xacó: Si torna a dir-me drapaire
ab un cop de puny aquí
li ensorria l'os del rosari.

Fran: Doncas diu-li Potril
al que compra tarots vells
drapots y pells de canill.

Xacó: Ab molta honra; jo no dech
res a ningú.

Fran: Que no diu?

A la taberna de baix
ja'ls deu nou pelas y sis,
no mes del raig y canfora

Xacó: Canfora! Si may n'he vist.

Fran: Puy dir aiguardent, cap de pa;
de pa dich mal, cap de vi,

Kacó : Loue vol dir que ja estich belga ?

Fran : Belga, no, pro ingles.

Kacó : Prou, si,

ingles seu, perque no m' paga ;
los cuartos vuy enseguit,
sino, ab un cop de balansas
li ensorro la pont del pit.

Fran : Ojo, noy...

Kacó : Lent ? A la una...
à las dos -

Fran : Bombo.

(Lo joch de sempre.)

Kacó : Ay ! que tinch !

alou m' detura ls meus brassos
dexeume anar - Ay jo t' flich !
No puch abaxar aquest bras !

J ab la cama alta..... J ay. aum
si alou m donaba una empenta
puch caurer de cap.

Fran:

Si, si;

jo estich al revés, drapourel,
J t'adverteixo que fins
que hakis perdonat el deute
axis t'estarás.

Kaco:

Tranquil

cambieu me per Deu que m canso

Fran: Cambio de patas - sovint. (Lo joch.)

Kaco: Que llamp de neu es arco.....
Prou, prou, que m ressona l pit
Que pari l bombo o jo m moro
Per dona l deute

Fran:

Si, si.

Kaco:

Tran = Apa, noy, cop ab la esguerra

Kaco' = Ay, ay, ay!

Tran = Fora ensequit.

Kaco' = Me n vaig a contarho al jutje
y al alcalde y al agutril.

Escena 6^a

Tranquil - Pepe - Joan - luego
Patanda - Trompis - Cureña
Kaco' - Alcalde y dos civils

Tran = Mal usor no pot durar,
y espero que ab aquest cantich
o us prienen per nigromantich
o per home de mal art.
Aco' diu molta malicia

60
Y acabara' malament.
Trucan! L'uiha aqui?

Alca: Al moment
veniu a' obri a' la justicia.

Tran: Ho sent? Centinella alerta.

Pep: Diu que l'obri; vagi alla
y ab axo... (Donantli un gros ga-
vinet e' indicant obrirli la panxa.)

Tran: Que semblara
després la justicia oberta!

Hem caigut a' la ratera!

Pep: Aquet bombo'ns pot salvar

Tran: Poste' ho creu?

Pep: Pot fer ballar

tota una ciutat entera.

Promouent molta bullicia
ls qu'entrin ballan aqui!

Fran: De veras! bien! podrem di
qu'hem fet balló a la justicia

Alca: Lou obran al Alcalde o no?

Fran: Si, senyor si, pot passa,
(Andavant, aquest sera
donchs l'alcalde ballado.)

Alca: Burr! Senyor mio jo soch
comi voste sab... bur! silenci.

Fran: Burr! Tot ja calla; comensi

Alca: Soch l'alcalde de aquest lloch
y bur! l'que senti plaf!
Jo soch -

Fran: (Ja ho sabem, l'burr...)

Alca: Que no s'propassi ninou,
no viuy mercats de Codaf -
sino... bur! al delincuent

que s'propassi ni una engruna
 sens contemplació ninguna
 lo faig dur pres al moment,
 Brur! Tremoli.... S'ha donat part
 de una enorme felonia.....
 Que voste' te bruxeria,
 qu'obra tan sols per mal art.
 Decreto, en virtut d'axo,
 que siga voste lligat
 y, prompte depositat
 a un diposit de carbó
 y foch flammaradas altas
 del carbó aniran sortint,
 que dirán, aqui da' fin,
 perdonad sus muchas faltas
 Brur! Donquis pres

Fran = Brr! que ho mana?

Alcal = Brr! jo.

Fran = Brr! no hi ha de que.

A casa meva fare
tot lo que m donqui la gana,
i si veig que aqui ab malicia
la justicia m ve a insultar,
tinch medis per fer ballar
lo can-can a la justicia.

Alcal = Brr! Atrevit,

Fran = Brr! Ja ho te' entes.

Alcal = Probiu y ab un cop l' tombo.

Fran = I tot sequit, cop al bombo
fora de pensarshi mes.

(Joan toca el bombo y l'alcalde
queda en actitud ridicula.)

(Los civils ab lo sabre alt.)

Alcal: Ay! prou, prou

Fran: Tot es en balde,

Lo ballar mata la son.

Alcal Ha vist may ningú del mon
fe' balla' aixis a un alcalde!

Prou, prou com un botavant

Fran: Fins lo dia del judici

ballarem ab gran desfici.

Pep: Que pari tot d' instant.

(Joan dexa l' bombo a terra y tot
torna a son estat natural; l'u-
nich que queda en actitut es tranquil.)

Fran: - Ay refuma de la guerra
lo aquanto y ell veu no aquanta
com es qu' ara ls desencanta
sense pica ab la ma esquerra.

Pep: Perque qui ha estat l'encantat
fins ara has sigut tu,
perque aquet joch cada hui
ja l'portabam estudiat.

Tots ells volian cobra
y jo pagarli he promés
si feyam semblants papes.

Fran: ¿que sou vos?

Pep:

Don germa.

Fran: Lo americano! Un fi tragich
sencó podia tener
com s'acaba be per mi

63
puch dir visca'l bombo magick.

Prou

1851

LIBRARY

1851